

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **I. B.**, zastoupený JUDr. Františkem Mozgou, advokátem se sídlem Špitálka 41, Brno, proti žalovanému: **Policejní prezidium České republiky**, se sídlem Strojnická 27, Praha 7, proti rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 11. 1. 2006, č. 111, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 10. 2007, č. j. 5 Ca 34/2006 - 52,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 10. 2007, č. j. 5 Ca 34/2006 - 52, **se zrušuje a věc se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Policejní prezident žalobou napadeným rozhodnutím ve věcech služebního poměru ze dne 11. 1. 2006, č. 111, zamítl odvolání žalobce a potvrdil jím napadené rozhodnutí ředitele Policie České republiky Správy Jihomoravského kraje ve věcech služebního poměru ze dne 18. 12. 2003, č. SJMK-2527/2003, kterým byl žalobce podle § 55 odst. 1 zákona č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění pozdějších předpisů (s účinností od 1. 1. 2007 zrušen a nahrazen zákonem č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků ozbrojených sborů – pozn. soudu), podle § 4 zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů a podle § 2 a § 3 nařízení vlády č. 330/2003 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů, dnem 1. 1. 2004 zařazen do 7. platové třídy, funkce 3. 2. 1, policejní inspektor podle přílohy k nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví

katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů. Důvodem tohoto zařazení byl podle ředitele Policie České republiky Správy Jihomoravského kraje přechod na šestnáctitřídní platový systém stanovený nařízením vlády č. 330/2003 Sb. Policejní prezident své rozhodnutí ve věcech služebního poměru ze dne 11. 1. 2006, č. 111, vydal v důsledku předchozího rozhodnutí ministra vnitra ve věcech služebního poměru ze dne 15. 11. 2005, č. 248/2005, kterým bylo zrušeno původní rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 31. 5. 2004, č. 325, kterým bylo rovněž zamítnuto odvolání žalobce a jím napadené rozhodnutí ředitele Policie České republiky Správy Jihomoravského kraje ze dne 18. 12. 2003, č. SJMK-2527/2003, potvrzeno.

V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí se policejní prezident vypořádal s odvolací námitkou žalobce, podle níž jako policejní inspektor skupiny silničního dohledu při výkonu služby denně pracuje mj. s technickými prostředky: alкотester Dräger, nájezdové silniční váhy Haenni, radarové a měřicí zařízení 7 CCD a Gesig travimo. Žalobce v odvolání upozornil, že tyto činnosti jsou podle katalogu prací, který je přílohou nařízení vlády č. 469/2002 Sb. zařazeny do 8. platové třídy. Policejní prezident k tomu uvedl, že skutečnost, že po žalobci je požadována služební činnost (výkon práce), kterou rovněž v rámci výkonu služby provádí a jež spočívá v obsluze a využívání alкотesteru DRÄGER, nájezdové silniční váhy HAENNI a měřičů rychlosti GESIG a RAMER 7CCD, nezakládá důvod pro zařazení do vyšší platové třídy. Zařazení do vyšší platové třídy nelze podmiňovat pouze skutečností používání technických prostředků při výkonu služby, neboť tyto jsou využívány i v nižších platových třídách. Podstatnou skutečností pro zařazení do platové třídy je posouzení celkové náročnosti požadovaného výkonu služby. Dodal dále, že policejní inspektor zařazený v 7. platové třídě odhaluje a vyřizuje přestupky svěřené do působnosti Policie České republiky, přičemž se omezuje pouze na blokové řízení, na rozdíl od policisty zařazeného do 8. platové třídy, který se podílí na odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti Policie České republiky. Při této činnosti může policista zařazený do 8. platové třídy využívat technické prostředky, pomůcky nebo služební zvířata. Objasňování přestupků a jejich vyřizování jinak než v blokovém řízení, jsou katalogem prací kvalifikovány jako náročnější, a proto jsou zařazeny do 8. platové třídy. Podle žalovaného možnost využívání technických pomůcek nebo prostředků není v příkladu nejnáročnějších činností pro 7. platovou třídu povolání policejní inspektor zmíněna, ale tato skutečnost neznamena, že jejich použití je zcela vyloučené. Není rozhodující, zda žalobce při výkonu služby používá technických pomůcek nebo prostředků, ale je rozhodující, že po žalobci není požadována jako činnost objasňování přestupků, a proto byl zařazen do 7. platové třídy. Možné využití technických prostředků a pomůcek nelze považovat za kritérium pro zařazení do 8. platové třídy, neboť katalog prací uvádí možnost jejich využití. Proto policejní prezident odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 31. 10. 2007, č. j. 5 Ca 34/2006 - 52, rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 11. 1. 2006, č. 111, a rozhodnutí ředitele Policie České republiky Správy Jihomoravského kraje ze dne 18. 12. 2003, č. SJMK-2527/2003, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Soud uvedl, že vyřizování přestupků na úrovni blokového řízení je podle katalogu prací zařazeno do 7.

platové třídy. Žalobci není náplní práce svěřováno kvalifikovanější objasňování a vyřizování přestupků, pročez v této záležitosti by jeho zařazení odpovídalo 7. platové třídě. Rozpor je však podle soudu způsoben tím, že je současně nařízeno využívání přidělených technických prostředků – o čemž není sporu – přičemž toto již výslovně spadá do 8. platové třídy. Za rozporné soud označil, že podle katalogu prací mají být technické prostředky používány pro objasňování a vyřizování přestupků, které spadají do pravomoci policie, aniž by bylo výslovně uvedeno, zda jde o vyřizování na úrovni blokového řízení, nebo na úrovni standardního správního řízení. Tuto rozpornost však nelze vykládat ve veřejném právu k tíži občana, který je podroben vrchnostenské pravomoci. Soud uzavřel, že žalobce měl být zařazen do 8. platové třídy, rozhodnutí služebních funkcionářů jsou v rozporu se zákonem, a proto je zrušil a věc současně vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Ve včasné kasační stížnosti namítl policejní prezident (dále též „stěžovatel“), že soud pochybil, když v posuzované věci dovedl, že obě rozhodnutí, kterými byl žalobce zařazen do 7. platové třídy, jsou nezákonná. Neztotožnil se s právním názorem soudu, podle kterého využívání přidělených technických prostředků žalobcem, je důvodem k jeho zařazení do 8. platové třídy. Podle stěžovatele zařazení do vyšší platové třídy nelze podmiňovat pouze skutečností v podobě používání technických prostředků při výkonu služby, neboť tyto jsou využívány i v nižších platových třídách. Podstatné pro zařazení do platové třídy je, podle názoru stěžovatele, posouzení celkové náročnosti požadovaného výkonu služby. Možnost využívání technických pomůcek nebo prostředků není v příkladu nejnáročnějších činností pro 7. platovou třídu zmíněna, což neznámá, že je jejich použití zcela vyloučené. Policejní inspektor v platové třídě 7 plní základní úkoly policie, při kterých případně odhaluje a vyřizuje přestupky svěřené do působnosti policie. Při jejich vyřizování se však omezuje na blokové řízení. Výkon služby policie, jehož součástí je odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie jinak než v blokovém řízení je kvalifikováno jako náročnější, a proto je zařazeno do 8. platové třídy. Při této činnosti může policista využívat technické prostředky, pomůcky nebo služební zvířata. Soud odůvodnil nárok žalobce na zařazení do vyšší platové třídy pouze používáním technických prostředků při výkonu služby, ačkoli tyto jsou v příkladu nejnáročnějších prací uvedeny jako možné. Jako další důvod kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že soud v odůvodnění nespecifikuje právní předpis, označený jako katalog prací, což způsobuje nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí. Proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 10. 2007, č. j. 5 Ca 34/2006 - 52, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že není důvodná. Je přesvědčen, že soud nepochybil a věc posoudil správně. Stěžovatel podle něj ignoruje znění § 4 odst. 1 zákona č. 143/1992 Sb., podle kterého se zaměstnanec zařadí do platové třídy na základě druhu práce a v jeho rámci na něm požadovaných nejnáročnějších prací. Bylo prokázáno, že žalobce v souladu se svou pracovní náplní a požadavky kladenými na výkon služby vykonává práce uvedené v 8. platové třídě a má být tedy zařazen v této platové třídě. K námitce nepřezkoumatelnosti uvedl, že opomenutí označení předpisu - nařízení vlády č. 469/2002 Sb. rozhodně nezakládá důvod k podání kasační stížnosti. Všem účastníkům je totiž známo o jaký předpis jde, přičemž byl několikrát řádně specifikován jak v žalobě, tak i předešlých rozhodnutích. S ohledem na tyto skutečnosti považuje kasační stížnost za nedůvodnou a navrhl, aby jí Nejvyšší správní soud zamítl.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody odpovídající § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Jejím rozsahem a důvody je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost je důvodná.

Stěžovatel uvádí důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., podle něhož lze kasační stížnost podat z důvodu nesprávného posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikována nesprávná právní norma, popřípadě je aplikována správná právní norma, která je však nesprávně vyložena. Stěžovatel tento důvod kasační stížnosti spatřuje v tom, že soud označil skutečnost, podle níž žalobce využívá přidělené technické prostředky za rozhodnou k jeho zařazení do 8. platové třídy, přičemž podle stěžovatele pominul, že podstatné pro zařazení do platové třídy je posouzení celkové náročnosti požadovaného výkonu služby, což doložil příkladem v rámci řešení přestupků.

Nejvyšší správní soud při přezkoumání rozsudku soudu prvního stupně vycházel z právních závěrů obsažených v jeho rozsudku ze dne 29. 11. 2007, č. j. 3 Ads 113/2007 - 78, dostupným na www.nssoud.cz. Na základě nich neshledává tuto stížnostní námitku důvodnou.

Soud prvního stupně pochybil, když jako rozhodné kritérium pro žalobcovo zařazení do 8. platové třídy, funkce policejní inspektor 3.2.1., podle přílohy k nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, posuzoval žalobcovo využívání technických prostředků nebo pomůcek, které může podle náplně služební činnosti ze dne 8. 1. 2004 při výkonu služby používat. Nejvyšší správní soud souhlasí s názorem stěžovatele vyjádřeným v kasační stížnosti, podle kterého skutečnost v podobě využívání shora zmíněných přidělených technických prostředků a pomůcek není sama o sobě důvodem k zařazení žalobce do 8. platové třídy. Podle § 4 odst. 1 zákona č. 143/1992 Sb. a § 2 a § 3 nařízení vlády č. 330/2003 Sb. (s účinností od 1. 1. 2007 zrušeno zákonem č. 262/2006 Sb., zákoníkem práce – pozn. soudu) se zaměstnanec zařazuje do platové třídy, ve které je v katalogu prací zařazena nejnáročnější práce, jejíž výkon zaměstnavatel na zaměstnanci požaduje. Používání přidělených technických prostředků nebo pomůcek nemůže být samoučelné, nýbrž je spojeno s činnostmi uvedenými v charakteristice 8. platové třídy v příloze k nařízení vlády č. 469/2002 Sb. Podle dikce odst. 1 charakteristiky 8. platové třídy právní úprava počítá s jejich možným využíváním. Jedná se o zvláštní a specifické technické prostředky a pomůcky vztahující se k výkonu služby policie při zabezpečování dohledu nad veřejným pořádkem a bezpečností, dopravou, režimem ochrany státní hranice, zbraněmi, střelivem a výbušninami, vstupem a pobytem cizinců na území České republiky, jehož součástí je odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie. Oproti tomu při plnění základních úkolů policie podle charakteristiky 7. platové třídy, není možnost využívání přidělených technických prostředků a pomůcek zmíněna. Neznamená to však, že by policista zařazený v 7. platové třídě při plnění základních úkolů policie přidělené technické prostředky a

pomůcky nevyužíval. Podle Nejvyššího správního soudu se jedná o obecné, či běžné technické prostředky a pomůcky, které slouží jak k plnění základních úkolů policie, tak i případnému odhalování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie v blokovém řízení, proto policista zařazený v 7. platové třídě nepochybně též využívá tyto základní technické pomůcky a prostředky. Policista zařazený v 8. platové třídě může navíc využívat speciální technické prostředky a pomůcky, a to v rámci odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie. Tato skutečnost podle Nejvyššího správního soudu znamená, že výkon služby policie podle 8. platové třídy, spočívající v odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie, je činnost kvalitativně odlišná a náročnější, než je odhalování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie v blokovém řízení u policistů zařazených v 7. platové třídě.

Podle Nejvyššího správního soudu je důvodem pro zařazení žalobce do 7. platové třídy zejména jeho činnost v souvislosti se přestupky v blokovém řízení. Přidělené technické prostředky a pomůcky žalobce používá při odhalování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie, a to pouze v rámci blokového řízení. Jednou z charakteristik blokového řízení podle § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, je, že přestupek v něm lze projednat za předpokladu, že byl spolehlivě zjištěn. K tomu žalobce disponuje shora vymezenými technickými prostředky a pomůckami, bez jejichž použití by tomuto úkolu, především ohledně dopravních přestupků, nebyl s to dostát. Přisvědčení argumentaci žalobce by vedlo k absurdním závěrům, že policista zařazený v 7. platové třídě by nemohl používat žádné přidělené technické prostředky a pomůcky, čímž by zřejmě nemohl vyřizovat přestupky v blokovém řízení, neboť při absenci běžných technických prostředků a pomůcek by přestupek nemohl být spolehlivě zjištěn.

Stěžovatel dále uplatnil důvod kasační stížnosti uvedený v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., podle kterého lze podat kasační stížnost z důvodu nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Stěžovatel tento důvod spatřuje v tom, že soud neuvedl a nespecifikoval, jaký právní předpis považuje za „katalog prací“.

Tuto stížnostní námitku Nejvyšší správní soud nepovažuje za důvodnou. Stěžovatel ve svých rozhodnutích sám uvádí nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě. Jak již plyne z jeho názvu, jedná se o „katalog prací“. Stěžovatelem je však soudu prvního stupně vytýkáno, že bez specifikace zmiňuje pouze „katalog prací“. Podle Nejvyššího správního soudu je však všem účastníkům z kontextu celého rozsudku zřejmé, o jaký právní předpis se jedná, i když jej soud měl správně pojmenovat a uvést, že jde o nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, případně zavést v odůvodnění rozsudku zkratku „katalog prací“. Formálně vzato se jedná o drobné pochybení soudu prvního stupně, které nedosahuje takové intenzity, aby vyvolávalo nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla z jiného důvodu shledána

důvodnou, Nejvyšší správní soud vyjadřuje přesvědčení, že v novém rozhodnutí soud prvního stupně své pochybení napraví.

Nejvyšší správní soud dospěl ze všech shora uvedených důvodů k závěru, že Městský soud v Praze nesprávně posoudil právní otázku, a proto kasační stížností napadený rozsudek podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil. Věc současně vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení, němž je tento soud podle odstavce 3 téhož ustanovení vázán výše vysloveným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne podle § 110 odst. 2 s. ř. s. Městský soud v Praze v novém rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. února 2008

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu